

РЕШЕНИЕ

№ 3769

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110133612 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ от „Дженерали застраховане“ АД срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 381,80 лева, представляваща остатък от изплатено от ищеца застрахователно обезщетение по застраховка „Каско на МПС“ по преписка № 211317612, ведно със законната лихва върху сумата, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане.

В исковата молба се твърди, че л.а. „Форд Мондео“ с ДК № СВ 1566 НТ, собственост на „Мото Пфое“ ЕООД, е застрахован по застраховка „Каско на МПС“ с полица № 0320229907013830 от 20.06.2022г. Сочи се, че на 21.09.2022г. на кръстовището на бул. „Вардар“ и „Ал. Стамболийски“ в гр. София е настъпило ПТП между описаното по-горе МПС, управлявано от Лариса Вангелова, и л.а. „Субару“ с ДК № СВ 6293 СА, управлявано от Дмитрий Гальов. Съгласно двустранен констативен протокол за ПТП, водачът на л.а. „Субару“ с ДК № СВ 6293 СА не спазил необходимата дистанция и не успял да реагира на позволяващия преминаване сигнал на пешеходците, съответно на спирането на л.а. „Форд Мондео“ и ударил последния, като му причинил материални щети. След настъпване на застрахователното събитие при ищеца било подадено искане за оценка на причинените вреди, била образувана ликвидационна преписка по щета 211317612 и извършен оглед, както и опис на щетите. Ремонтът бил възложен на сервиз „Мото Пфое“ ЕООД, като за поправката били издадени фактури, а на 15.11.2022г. с преводно нареждане била платена сумата от 1603,86 лв. на сервиза извършил ремонта. Ищецът аргументира, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, в качеството му на застраховател по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на водача на л.а. „Субару“ с ДК № СВ 6293 СА на основание чл. 411 КЗ

за сумата от 1618,86 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение в размер на 1603,86 лева и реализираните обичайни разноси за определяне на обезщетението в размер на 15,00 лева. Поддържа, че до ответника е изпратено писмо с изх. № 310002067 от 01.03.2023г., ведно с регресна покана за задължението му по преписка № 211317612 и документите по процесната преписка. Сочи, че ответникът частично е възстановил претенцията и заплатил 1237,06 лева, като оставал непогасен остатък от 381,80 лева. При тези твърдения моли съда да уважи предявения иск. Претендира разноси.

В срока по чл.131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Ответникът не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, както и че част от претенцията е била погасена. Оспорва размера на претенцията и механизма на ПТП. Поддържа, че част от материалните щети на увредения автомобил не са настъпили вследствие на процесното ПТП. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноси.

Съдът, като съобщи доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ в доказателствена тежест на ищеца е да докаже следните обстоятелства: сключен застрахователен договор за имуществена застраховка за увредения автомобил с валидно застрахователно покритие към датата на ПТП; плащане на застрахователно обезщетение в изпълнение на този договор; отговорност на прекия причинител на процесното ПТП за вредите по чл. 45 ЗЗД, за което следва да бъдат установени в процеса: деяние, противоправност, вреди, причинна връзка между деянието и вредите; размера на причинените вреди; сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на ПТП, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на виновния водач.

С определението от 11.10.2023г., постановено по реда на чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 05.12.2023г., са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства: наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и увреденото лице; наличието на валидно към датата на ПТП правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между ответника и причинителя на вредата, изплащането на застрахователното обезщетение от страна на ищеца; настъпването на ПТП на посочената в исковата молба дата и място по вина на застрахования при ответника автомобил; че ответникът частично е погасил претенцията до размера на сумата от 1237,06 лева.

Освен безспорния им характер горните обстоятелства се установяват и от представената полица № 0320229907013830 за комбинирана автомобилна застраховка „Автогрижа“, фактура № 0002333390 от 09.11.2022г., фактура № 0002333391 от 09.11.2022г., ликвидационен акт 1071846/14.11.2022г., преводно нареждане от 15.11.2022г., писмо

относно изплащане на регресни задължения на ЗАД „ОЗК - Застраховане“ АД към „Дженерали Застраховане“ АД, преводно нареждане от 06.04.2023г.

Спорът между страните се концентрира върху механизма на настъпване на ПТП, както и причинените вреди, тяхната причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и техния размер. По тези въпроси от събраните по делото доказателства се установява следното.

Относно механизма на настъпване на процесното ПТП същият се установява от неоспорения от страните двустранен констативен протокол, както и от приетото заключение на САТЕ.

От приетото и неоспорено САТЕ, което съдът кредитира като пълно и компетентно изготвено се установява, че на 17.06.2022г. около 10:45 часа лек автомобил „Субару“, рег. № СВ6293СА се движи по бул. „Вардар“, и след кръстовището с бул. „Ал. Стамболийски“, водачът реализира ПТП със спрелия на пешеходна пътека автомобил „Форд Мондео“, рег. № СВ1566НТ. Експертът е уточнил, че в т. 12 „Обстоятелства“ в двустранен констативен протокол за ПТП било отразено, че за лек автомобил „Субару“, рег. № СВ6293СА уврежданията настъпили от удар в задната част на друго превозно средство при движение в една посока и в същата лента; за лек автомобил „Форд Мондео“, рег. № СВ1566НТ не е отразено. Видимите щети описани в протокола за ПТП били за лек автомобил „Субару“, рег. № СВ6293СА- предна броня, преден капак; за лек автомобил „Форд Мондео“, рег. № СВ1566НТ- заден фар/габарит, задна броня, капак на багажника. От заключението се установява, че щетите по лек автомобил „Форд Мондео“ се намират в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 21.09.2022г. произшествие в гр. София.

Вещото лице е посочило, че в представената фактура № 0002333390 от 09.11.2022г. за отремонтване на щетата, били описани детайли за подмяна „Кора под задна броня“, която не била отразена в представения от „Дженерали застраховане“ АД опис на уврежданията по процесното МПС, поради което детайлът не бил включен при изчисляване на пазарните цени за възстановяване на процесното МПС. От заключението се установява, че всички описани и калкулирани операции в приложената фактура с изключение на „кора под задна броня“ е било необходимо да бъдат извършени с оглед отстраняване на уврежданията по процесното МПС. С оглед на изводите на вещото лице съдът намира, че по делото са установени по категоричен начин щетите, причинени на увредения лек автомобил, вследствие на процесното ПТП, както и необходимостта от извършването на ремонтно-възстановителни дейности за отстраняването на уврежданията, като съдът кредитира извода на вещото лице, че не следва да бъдат включени разходите за подмяна на детайла „кора под задна броня“.

В този смисъл следва да бъдат посочени отговорите на вещото лице в проведеното съдебно заседание на 05.12.2023г., в което експертът е уточнил, че при такъв удар е напълно възможно да бъде увредена кората под задната броня, както и че държачът на бронята не е описан във фактурата, поради което следва да се приеме, че не е подменен. Вещото лице е посочило, че лайдната на бронята се намира в задната броня и след като цялата броня е за подмяна, приема, че и лайдната е подменена, тъй като ударът е нанесен в нея.

Относно стойността на уврежданията, определена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, експертът е посочил, че към датата на застрахователното събитие-21.09.2022г. процесният лек автомобил е бил в експлоатация 3 години, 2 месеца и 13 дни, считано от датата на първоначална регистрация- 08.07.2019г. Експертът е уточнил, че стойността, необходима за отстраняване на уврежданията по лекия автомобил, изчислена на база средни пазарни цени с приложена отстъпка от 20 % за нови части към датата на ПТП е 1518,73 лева, а без отстъпка 1678,50 лева /в стойността не е включен детайлът „Кора под задна броня“/.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че исковата претенция е основателна изцяло. Отговорността на застрахователя по гражданска отговорност е до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. В настоящия случай това е сумата от 1693,35 лева /1678,50 лева +15 лева/.

Същевременно размерът на обезщетението следва да бъде определен именно на база средни пазарни цени към датата на процесното ПТП, а не въз основа на приложения № 1-6 на Наредба № 24 от 08.03.2006 г. за задължителното застраховане по чл. 249, т. 1 и т. 2 КЗ (отм.) и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, издадена от КФН. Изрично в Методиката /чл. 4/ е предвидено, че тя се прилага само като минимална долна граница в случаите, когато не са представени надлежни доказателства /фактури/ за извършен ремонт на МПС в сервиз и за случаите, когато застрахователното обезщетение се определя по експертна оценка. При предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните размери по Методиката. До този размер се суброгира в правата на удовлетворения кредитор и платилият застраховател по имуществена застраховка „Каско на МПС“ спрямо застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния водач съобразно правилото на чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.). В този смисъл е и съдебната практика, изразена в Решение № 52 от 8.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о., ТК, Решение № 109 от 14.11.2011 г. на ВКС по т. д. № 870/2010 г., I т. о., ТК, Решение № 209 от 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 165 от 24.10.2013 г. на ВКС по т. д. № 469/2012 г. по описа на ВКС, II т. о., ТК. Същевременно стойността, изчислена на база на средни пазарни цени е стойността, която съдът преценява като обективен критерий за действително причинените вреди, тъй като тя е определена след проучване в цялост на пазара на съответните части, боя, материали и труд, на който оперират официален сервиз за съответната марка лек автомобил и други доставчици, респ. определянето на средните пазарни цени предполага съобразяване на цените на двата вида икономически субекти.

В тази връзка следва да се посочи, че сумата, изчислена на база средни пазарни цени при изчисляване на конкретни отстъпки за труд и материали, не онагледява средните пазарни

цени към датата на процесното ПТП, тъй като тя е изчислена на база средни цени, само от ограничен сегмент от пазара на части, боя, материали и труд.

С оглед гореизложеното съдът приема, че исковата претенция е изцяло основателна, доколкото вещото лице е дало стойност, необходима за възстановяване на увредения лек автомобил, определена по средни пазарни цени, в размер на 1678,50 лева, към която сума следва да се добавят сторените ликвидационни разноси в размер на 15 лева, тоест общо 1693,50 лева, а ответникът е изплатил извънсъдебно сумата от 1237,06 лева, тоест разликата, получена при вземане предвид стойността, дадена от вещото лице и извънсъдебно платената /456,44 лева/ е по-голяма от претендираната от ищеца /381,80 лева/ и при приложение на принципа за диспозитивно начало, регламентиран в чл. 6, ал. 2 ГПК, предявеният иск следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на спора право на разноси има ищеца. Същият е сторил следните разноси- 50 лева за държавна такса, 250 лева депозит за вещо лице и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото в размер от 100 лева. С оглед на което на ищеца следва да се присъдят разноси в общ размер от 400 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ОЗК- Застраховане“ АД, ЕИК 121265177, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Възраждане“, ул. „Света София“ № 7, ет. 5, да заплати на „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68, на основание чл. 411, ал. 1 КЗ сумата от **381,80 лева**, представляваща неизплатен остатък от регресно вземане за платено обезщетение по имуществена застраховка „Каско на МПС“ за причинени вреди върху лек автомобил „Форд Мондео“, рег. № СВ 1566 НТ от ПТП, настъпило на 21.09.2022г. в гр. София на кръстовището на бул. „Вардар“ и бул. „Ал. Стамболийски“, по вина на застрахован при ответника водач по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с включени ликвидационни разходи, за което е образувана щета № 211317612, ведно със законната лихва върху сумата, считано от дата на предявяване на исковата молба- 16.06.2023г., до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **400 лева**, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____